30/05/2019

“Η θλίψη έχει μεγάλη σημασία επειδή είναι η μεγαλύτερη παρουσία του εγώ”

/ Αγιορείτικα

Γέροντος Αιμιλιανού Σιμωνοπετρίτου

Η θλίψη είναι το αποτέλεσμα μιας συμπιέσεως, μιας συγκρούσεως. Θλίβω σημαίνει πιέζω. Τι πιέζεται; το εγώ με κάτι άλλο. Συγκρούονται δύο πράγματα και το αποτέλεσμα αυτής της συγκρούσεως είναι η θλίψη μου, το ώχ! που θα πεί η ψυχή μου. Είναι ο κατώτερος άνθρωπος μέσα μου, τα ορμέμφυτά μου, το είναι μου, που θέλει να επιβιώσει, και το οποίο κάποιος ή κάτι άλλο το βασανίζει. Επιβάλλεται, λόγου χάρη, να κοιμηθώ, αλλά εγώ θέλω να συζητήσω. Αμέσως νοιώθω θλίψη μέσα μου. Τα δύο αντίθετα με τρικυμίζουν.

Άν έχεις μία θλίψη, πρέπει να την πεις στον Γέροντά σου. Γιατί; Διότι, πρώτα απ’ όλα, την θλίψη την συναντάμε διαρκώς στην ζωή μας. Όπου και αν πάει κανείς, βρίσκει θλιβομένους ανθρώπους, καταπιεσμένους, πονεμένους, ανθρώπους που υποφέρουν. Η θλίψη είναι αμαρτία, διότι, ως απουσία ειρήνης και χαράς, μαρτυρεί την παρουσία του πονηρού δαίμονος. Οι πνευματικοί εξετάζουν πάντοτε τις θλίψεις, τους πόνους, τις αποτυχίες ενός ανθρώπου, διότι αυτές έχουν μεγαλύτερη

σημασία και από τις αμαρτίες. Ενεργούν πιο πολύ από όσο θα μπορούσε να ενεργήσει μία αμαρτία στην ζωή μας. Η θλίψη έχει μεγάλη σημασία επειδή είναι η μεγαλύτερη παρουσία του εγώ και ένα από τα σπουδαιότερα διαβρωτικά στοιχεία της επικοινωνίας μας με τους ανθρώπους. Όταν προχωρήσει, μας χωρίζει από κάθε άνθρωπο και τελικώς και από τον Θεό.